

stawkę	40 zł	na	150 zł
"	50 "	"	160 "
"	60 "	"	180 "
"	65 "	"	185 "
"	70 "	"	190 "
"	80 "	"	240 "
"	85 "	"	245 "
"	100 "	"	260 "
"	120 "	"	340 "
"	125 "	"	345 "
"	140 "	"	360 "
"	150 "	"	370 "
"	175 "	"	455 "
"	200 "	"	480 "
"	250 "	"	570 "
"	300 "	"	670 "
"	350 "	"	750 "
"	400 "	"	800 "
"	500 "	"	900 "
"	800 "	"	1.320 "
"	850 "	"	1.390 "
"	1500 "	"	2.100 "

6) Po § 42 dodaje się § 42a w brzmieniu:
„§ 42a. (1) Dodatek rodzinny ustala się w wysokości 200 zł miesięcznie na każdego członka rodziny.

(2) Za członka rodziny uważa się pozostającą na utrzymaniu osobę pobierającą dodatek żonę oraz dzieci (z małżeństwa, poza małżeńskie, przysposobione) i pasierbów do lat 14, o ile zaś uczęszczają do szkoły powszechnej, średniej lub wyższej — do czasu ukończenia szkół”.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1946 r.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Skarbu:

Leon Kurowski

180

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 czerwca 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania do grup uposażenia sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, prokuratorów oraz asesorów i aplikantów sądowych, tudzież o dodatkach lokalnych i funkcyjnych.

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 665) w brzmieniu nadanym dekretem z dnia 12 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 176) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania do grup uposażenia sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, prokuratorów oraz asesorów i aplikantów sądowych, tudzież o dodatkach lokalnych i funkcyjnych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 782) z późniejszymi zmianami wprowadza się zmiany następujące:

1) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Sędziowie i prokuratorzy, zajmujący wymienione poniżej stanowiska kierownicze, otrzymują dodatki funkcyjne:

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Pierwszy Prezes Najwyższego Trybunału Administracyjnego	2.600 zł miesięcznie
Pierwszy Prokurator Sądu Najwyższego	1.800 „ „
prezes Sądu Najwyższego, prezes Najwyższego Trybunału Administracyjnego, prezes sądu apelacyjnego	1.320 „ „

prokurator sądu apelacyjnego	1.020 zł miesięcznie
prezes sądu okręgowego	800 „ „
wiceprezes sądu apelacyjnego, prokurator sądu okręgowego	670 „ „
wiceprezes sądu okręgowego	480 „ „
sędziowie grodzcy, sprawujący kierownictwo sądu grodzkiego, liczącego ponad 15 sędziów	260 „ „
a ponad 5 sędziów	160 „ „

2) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Sędziom i prokuratorom, pełniącym służbę w m. st. Warszawie, przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

Grupa uposażenia zasadniczego	miesięcznie złotych
I	760
II	690
III	625
IV	560 „

3) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Sędziom i prokuratorom, pełniącym służbę na obszarze miasta i powiatu Gdańska, miasta Gdyni, powiatu morskiego oraz Ziem Odzyskanych z wyjątkiem powiatu gliwickiego, bytomskiego i zabrzańskiego, przyznaje się doda-

tek lokalny w wysokości 50% uposażenia zasadniczego wraz z wszelkimi dodatkami“.

4) po § 7 dodaje się nowy § 7a w brzmieniu:

„§ 7a. (1) Dodatek rodzinny ustala się w wysokości 200 zł miesięcznie na każdego członka rodziny.

(2) Za członka rodziny uważa się pozostającą na utrzymaniu osoby pobierającą dodatek żonę oraz dzieci (z małżeństwa, pozamałżeńskie, przysposobione) i pasierbów do lat 14, o ile zaś uczęszczają do szkoły powszechnej, średniej lub wyższej — do czasu ukończenia szkół“.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Sprawiedliwości i Skarbu.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1946 r.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

w/z Minister Skarbu:

Leon Kurowski

181

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZIEM ODZYSKANYCH

z dnia 16 maja 1946 r.

o współdziałaniu osób trzecich w dopełnianiu przez cudzoziemców obowiązku meldunkowego i rejestracji.

Na podstawie art. 8 ust. 3 i art. 23 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 465) oraz art. 2 ust. 2 lit. e) dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 295) zarządzam, co następuje:

§ 1. Za osoby trzecie, odpowiedzialne za dopełnianie przez cudzoziemców obowiązku meldunkowego i rejestracji, uważa się:

- 1) właścicieli, dzierżawców, administratorów i dozorców domów oraz wszelkich innych nieruchomości, a ponadto ruchomych urządzeń mieszkalnych (wozów, taborów, statków, barek itp.),
- 2) właścicieli, dzierżawców, administratorów lub innych odpowiedzialnych kierowników hoteli, pensjonatów, domów noclegowych i wszelkich innych zakładów, przeznaczonych do przyjmowania osób na mieszkanie lub nocleg za opłatą lub bezpłatnie,
- 3) lokatorów głównych, o ile chodzi o zawiadomienia (§ 2) w odniesieniu do sublokatorów lub innych osób, mieszkających u sublokatorów,
- 4) głowy rodziny, o ile chodzi o zawiadomienia (§ 2) w odniesieniu do członków rodziny i domowników, pozostających we wspólnym gospodarstwie z głową rodziny i wspólnie z głową rodziny zamieszkałych,
- 5) pracodawców, o ile chodzi o zawiadomienia (§ 2) w odniesieniu do pracowników u nich zatrudnionych.

§ 2. 1. Obowiązek współdziałania polega:

- 1) na zawiadamianiu właściwej gminy wiejskiej lub miejskiej bądź innych organów lub władz, którym zostało powierzone prowadzenie ewidencji i kontroli ruchu ludności stosownie do przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 309) w brzmieniu ustawy z dnia 15 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 390) — o przybyciu do danej miejscowości i domu z zamiarem czasowego lub stałego tam pobytu (osiedlenia), o opuszczeniu miejsca czasowego lub stałego pobytu i przeniesieniu się do innej miejscowości, o przeprowadzeniu się do innego domu w obrębie tej samej miejscowości oraz o zatrudnieniu lub zwolnieniu z pracy (samowolnym jej opuszczeniu) każdego cudzoziemca,
- 2) na zawiadamianiu właściwej władzy administracji ogólnej pierwszej instancji, jako prowadzącej rejestrację cudzoziemców, o przybyciu do danej miejscowości każdego cudzoziemca, który nie przebywał przedtem na terenie tej miejscowości.

2. Zawiadomienie winno być dokonane w drodze pisemnej lub ustnej w ciągu 24-ch godzin od chwili przybycia bądź zmiany miejsca pobytu (adresu) lub miejsca pracy cudzoziemca.

§ 3. Do czasu zakończenia akcji repatriacyjnej b. obywateli Rzeszy Niemieckiej narodowości niemieckiej obowiązek współdziałania istnieje również przy dopełnianiu obowiązku